

Fremstilling af mig saaledes, som om jeg havde staaet her og holdt en Skandaletale. Jeg skal have sagt, at det danske Samfund er gennemsyret af Korrupsion. Jeg har udtrykkelig sagt, at det danske Samfunds hele Organisme, dets Hjerte og alle Organer er fuldkommen sunde, men i denne Bankkommissionsberetning staaer der, at der er nogle Steder, hvor der er en Fejl, en Raadenskab, som maa rettes.

Forsvaret for Regeringens økonomiske Politik i 1919—20 og i det hele taget lagde den højtærede Statsminister i den ærede Ordfører Hr. Martin Hansens svage Hænder. Ordene kan ikke genere det ærede Medlem, for Billedet er hentet fra en anden af den højtærede Ministers Medhjælpere, Nationalbanken, som taler om sine svage Hænder; det ærede Medlem Hr. Martin Hansens er ikke stærkere. Men den højtærede Minister fører dog ogsaa nogle enkelte Ting frem. Han taler igen, for jeg ved ikke hvilken Gang, om de Importtal i 1919 og 1920, som jeg vistnok er den første, der har ført frem her i Tinget; men den højtærede Minister tilføjer ikke, at Importtallene fra 1919 var Anledningen til det eneste alvorlige Forsøg, der her i Landet hidtil er blevet gjort for at redde Kronen, og at dette Forsøg blev standset af de Partier, som nu har Fler-tallet. Under de Forsøg, der blev gjort i 1919, arbejdede Kronen sig ikke nedad, saaledes som den højtærede Minister giver et Indtryk af, tværtimod. Efter at Valutakommissionen var kommet i Gang, arbejdede Kronen sig op, saaledes at den ikke stod paa de 6,67, som den højtærede Minister nævnte, men den var kommet til 5,44, da den radikale Regering traadte fra, under en nedadgaende Linie for Dollar. Men da man her i Rigsdagen gav tydeligt Vidnesbyrd om, at de Partier, som gik til Valg for at vinde Regeringsmagten, ikke vilde føre den Politik, som paa Grund af Importtallene var ført frem: Forsøgene paa at begrænse Importen, saa svingede Kronen, saa faldt den, saa steg Dollaren til dens hidtil største Højde, 7,68.

Den højtærede Minister siger, at i 1920 og 1921 havde Kronen det bedre her i Landet, og han tilføjer den virkelig rørende Sætning, at han tillægger ikke Regeringen nogen særlig Fortjeneste deraf. Den højtærede Minister ved jo meget godt, hvordan det er, for det er ham, som har bragt Kronen ned i 1920 og 1921, det er der ingen Tvivl om, nemlig ved de to amerikanske Laan; de forarsagede, at Kronen steg i de to Aar 1920—21, men saa snart disse Laan var udtømt, ophørte Virkningen. Det var

kun en Indsprøjtningsskur, og derfor havde den højtærede Minister heller ikke den mindste virkelige Fortjeneste af denne Kursbedring, som ikke var reel, men kun et Skin.

I Bankkommissionens Beretning findes der en ganske kort malende Skildring af Forholdet i 1920, som viser, hvorledes den økonomiske Situation var da, og hvad der er Aarsag til Forholdenes Forværring. Der staaer: „Hvad der gjorde Prismslaget saa skæbnesvangert for Danmark, var særlig de store Indkøb, som danske handlende foretog i 1919 og 1920 med Transit for Øje“, og endvidere hedder det: „Bankerne søgte længst muligt, ved en udvidet Kredit, at holde de vaklende Virksomheder og ved Støtteopkøb af Aktier at holde Tilliden til disse oppe, og den egentlige Likvidationsperiode blev ved denne af Bankerne støttede Politik udskudt til 1922 for, da den kom, at blive ogsaa meget mere rystende for det danske Samfund“. Og videre: „Selv om Verdenskrisens Indtræden i Sommeren for Danmarks Vedkommende rent internt tilsløredes af Kronens Fald, burde dog enhver, der havde Blikket aabent for de økonomiske Foreteelser udenfor Danmark, i 1920 have gjort sig klart, at den Verdenskrise, hvis Tegn i dette Aar var tydelige for enhver, der kunde se, ikke kunde lade Danmark uberørt“. Disse tre Ting siger Bankkommissionen. Den nuværende Regering gik imod den Politik, der søgte at standse de skæbnesvangre Opkøb; Regeringen støttede Landmandsbankens Politik for at forhale Katastrofen, saaledes at den blev saa meget mere rystende for det danske Samfund, og Regeringen kunde ikke i 1920 se, hvorledes den økonomiske Krise vilde komme til at virke. Derfor var det ogsaa, at dette Aars Balance brød sammen.

Forklaringen af Budgettet 1919—20 blev af Statsministeren overladt til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen; men forinden skulde han dog besørges noget af Vejen, som det ærede Medlem ikke kunde klare, nemlig en Udtalelse af sig selv i Oktober 1920 om, at Balance var sandsynlig eller forhaabentlig vilde komme; og dertil havde den højtærede Minister følgende Forklaring. Han siger: Naar jeg i 1920 sagde, at der forhaabentlig vilde komme Balance, var det selvfølgelig, fordi jeg skulde optage et Laan om kort Tid og regnede med det. En Balance, der hviler paa Laan, er imidlertid en Balance, som har Underskud. Naar den højtærede Minister i Aar taler om, at han venter Balance, er det saa underforstaaet, at det er en Balance, der skal bæres oppe af Laan? Hele den Forklaring